

22. Wielkanocny Festiwal Ludwiga van Beethovena

22nd Ludwig van Beethoven Easter Festival

Honorowy Patronat Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudy

Honorary Patronage of Andrzej Duda, the President of the Republic of Poland

Piątek, 30 marca

19.30

Friday, 30 March

7:30 pm

Teatr Wielki – Opera Narodowa

Teatr Wielki – Polish National Opera

Plac Teatralny 1

Organizacja / Organisation:

Wielkanocny Festiwal Ludwiga van Beethovena
Ludwig van Beethoven Easter Festival
Stowarzyszenie im. Ludwiga van Beethovena
Ludwig van Beethoven Association

Elżbieta Penderecka
Prezes Zarządu, Dyrektor Generalny
President, General Director
Andrzej Giza, Dyrektor / Executive Manager

Współorganizacja / Co-organisers:
Filharmonia Narodowa w Warszawie
Warsaw Philharmonic

Teatr Wielki – Opera Narodowa
Teatr Wielki – Polish National Opera

Zamek Królewski w Warszawie
Royal Castle in Warsaw

Festiwal jest dofinansowany ze środków
Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego.
The festival is co-financed by the funds from
the Ministry of Culture and National Heritage.

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.**

Sinfonia Varsovia

Narodowa Orkiestra Symfoniczna Polskiego Radia w
Katowicach
Polish National Radio Symphony Orchestra in Katowice

Orkiestra Filharmonii Poznańskiej
Orchestra of Poznań Philharmonic

Wrocławska Orkiestra Barokowa
Wrocław Baroque Orchestra

Orkiestra Kameralna Polskiego Radia AMADEUS
AMADEUS Chamber Orchestra of Polish Radio

Santander Orchestra

Zachęta – Narodowa Galeria Sztuki
Zachęta – National Gallery of Art

Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina
The Fryderyk Chopin University of Music

Współpraca / Collaboration:

Urząd Miasta Krakowa
The Municipality of Krakow

Uniwersytet Jagielloński
Jagiellonian University

Biblioteka Jagiellońska
Jagiellonian Library

Akademia Muzyczna w Krakowie
The Music Academy in Kraków

Muzeum Narodowe w Krakowie
National Museum in Krakow

Festiwal jest realizowany dzięki wsparciu finansowemu
Miasta Stołecznego Warszawy.
The Festival is produced thanks to the financial support
of the Capital City of Warsaw.

MIASTO
STOŁECZNE
WARSZAWA

WARSZAWA 16-30 MARCA 2018

www.beethoven.org.pl

Antonín Dvořák (1841-1904)

Stabat Mater

na 4 głosy solowe, chór i orkiestrę op. 58

for Soloists SATB, Mixed Choir and Orchestra, Op. 58

- I. *Stabat Mater dolorosa*: Andante con moto
- II. *Quis est homo, qui non fleret*: Andante sostenuto
- III. *Eia, Mater, fons amoris*: Andante con moto
- IV. *Fac ut ardeat cor meum*: Largo
- V. *Tui Nati vulnerati*: Andante con moto quasi Allegretto
- VI. *Fac me tecum pie flere*: Andante con moto
- VII. *Virgo virginum praeclara*: Largo
- VIII. *Fac ut portem Christi mortem*: Larghetto
- IX. *Inflammatum et accensum*: Andante maestoso
- X. *Quando corpus morietur*: Andante con moto

Genia Kühmeier – sopran / soprano

Michelle Breedt – mezzosopran / mezzo-soprano

Steve Davislim – tenor

Mikhail Petrenko – bas / bass

Chór Teatru Wielkiego – Opery Narodowej

Choir of the Teatr Wielki – Polish National Opera

Mirosław Janowski – przygotowanie chóru / choir master

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Narodowej

Warsaw Philharmonic Orchestra

Christoph Eschenbach – dyrygent / conductor

Współorganizatorem koncertu jest Sinfonia Varsovia
The concert is co-organised by Sinfonia Varsovia

Christoph Eschenbach

Genia Kühmeier

Michelle Breedt

Steve Davislim

Mikhail Petrenko

Mirosław Janowski

Chór Teatru Wielkiego – Opery Narodowej
Chorus of the Teatr Wielki – Polish National Opera

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Narodowej
Warsaw Philharmonic Orchestra

Antonín Dvořák

Stabat Mater op. 58

na 4 głosy solowe, chór i orkiestrę

Praca nad dziełem: 1876-1877; prawykonanie: 23 XII 1880, Praga;
wydanie: Berlin, 1881; dedykacja: Praskie Towarzystwo Muzyczne.

Dzieło to, szkicowane pomiędzy lutym a majem 1876, kompozytor ukończył po półtoramiesięcznej pracy nad partyturą 13 listopada 1877 roku. W ciągu tych dwóch lat śmierć zabrała Dvořákowi wszystkie dzieci, których mieli troje. Nawet jak na czasy, w których utratę dziecka kwitowano pokornym „Bóg dał, Bóg wziął”, było tego nadto. *Stabat Mater* Dvořáka demitologizuje ból, bo wyrasta z jego doświadczenia. A zarazem jest aktem wzniesienia się nad własne cierpienie wobec cierpienia innych. Dvořák zwraca się ku Matce Chrystusowej trwając przy *mater dolorosa*, w którą los przemienił najbliższą mu osobę.

Można mieć pewność, że postać stojąca pod krzyżem ma w tym dziele rysy Anny Dvořákovéj. Lecz znalezienie środka pomiędzy narzucającym dystans szacunkiem wobec cierpienia, rzeczywistym współodczuwaniem a przemożną potrzebą udzielenia pociechy, jest rzeczą trudną. Niewiele wiemy o Dvořáku. Był to człowiek zamknięty w sobie i małomówny. Twórczość miał za rzecz najintymniejszą z intymnych. Mieściła się w tej samej sferze jego ducha, co wszelka miłość. Spraw tych nigdy nie powierzał słowom. Dlatego wydaje się, że stworzenie dzieła artystycznego ponad zwykłą miarę było – w takiej chwili – jedyną rzeczą, którą mógł jeszcze uczynić. Odczytując tekst legendarnego Jacopone da Todi dokonał Dvořák swobodnego podziału owych 10 strof, grupując tercyny zgodnie z własnym odczuciem. Zarazem okazał pewien dystans do środków retoryki muzycznej, zawierzył bowiem raczej swym umiejętnościom konstruowania wielkich planów niż tradycyjnym receptom zawiązywania dramaturgii.

Dzieło rozpoczyna się niczym wielka symfonia, bo części 1. (*Andante con moto*, 3/2, h-moll) nadał Dvořák formę sonatową z orkiestralną ekspozycją, przetworzeniem z udziałem chóru, solistycznym intermedium (*Cuius animam gementem*), skoncentrowaną reprzyą i kodą. Ujęcie to, obejmujące dwie pierwsze strofy, stanowiące opis sytuacyjny, promieniuje na całe dzieło swym wewnętrznym wymiarem, podkreślonym wagą głównego tematu, potęgą kulminacji i ekspresją kroczącego rytmu. Rozjaśnione zakończenie (H-dur) przynosi motyw podjęty później przez Brahmsa w *IV Symfonii*.

Część 2. (*Andante sostenuto*, 3/4, e-moll) przechyla się już w stronę ekspresji lirycznej. Ton nadaje jej główny motyw w typie lamento. Słowa przepięknej brzmieniowo środkowej partii (*Pro peccatis suae gentis*), powtórzone są pod koniec na jednym dźwięku w atmosferze najgłębszej zadumy, odpowiadające refleksyjnej naturze strof III i IV. Następuje teraz modlitwa o łaskę cierpienia ze stojącą pod krzyżem Matką, obejmująca strofy od V do połowy VIII i stanowiąca liryczne jądro dzieła.

Rozpoczyna ją wspaniała, marszowa część 3. (*Andante con moto*, C, c-moll). W części 4. (*Largo*, 4/4, b-moll), ujętej w formę ronda, fascynująco akompaniowanemu przez instrumenty dęte arioso basu przeciwstawiane są natchnione, liryczne partie realizowane przez pojedyncze głosy chóralne. Zaś w niemal mozartowskiej części 5. (*Andante con moto quasi allegretto*, 6/8, Es-dur) liryzm przybiera barwy szczególnie łagodne, kojące. Silniejsze kontrasty przynosi część 6. (*Andante con moto*, C, H-dur), gdzie serdeczna prośba przeplatana jest akcentami mocnego postanowienia o trwaniu pod krzyżem. Kulminacją liryczną całego oratorium jest część 7. (*Largo*, 2/4, A-dur), prosta, akompaniowana głównie przez smyczki apostrofa do Panny przeczystej. Tekst zawarty w tercynach od połowy strofy VIII do połowy IX wyraża prośbę o łaskę wspólnego cierpienia z Ukrzyżowanym. Ujmująca je część 8. (*Larghetto*, 4/8, D-dur) podtrzymuje atmosferę poprzednich ogniw, głównie dzięki szerokim łukom melodycznym i delikatnym barwom. Ale już w 9. części (*Andante maestoso*, C, d-moll) ostro zarysowany kontur altowej arii, prowadzonej ponad naśladowującymi ostinato pochodami smyczków zaciemnia koloryt. Obawa przed potępieniem i prośba o wstawiennictwo wypełnia te dwie tercyny.

Część 10. stanowi początkowo rekapitulację niektórych motywów 1. części. Wyzyskane są one do opracowania ostatniej tercyny (*Andante con moto*, 3/2, h-moll), zmierzającego ku wizji rajy (*Paradisi gloria*) i stopniowo rozświetlanego. Wraz ze zmianą tonacji (D-dur) rozpoczyna się wspaniała fuga podwójna (*Allegro molto*), w której ogromne masy dźwiękowe ścierają się ze sobą na jednym tylko słowie: *Amen*. Lecz największe wrażenie czyni powrót tekstu finałowej tercyny śpiewanego przez chór *a cappella* w chorałowej dyscyplinie. Wybrzmiewanie tej poruszającej muzyki trwa bardzo długo; zanika ona ostatecznie w akordzie D-dur z wyeksponowaną wielką tercją, której łagodne brzmienie ostatecznie utwierdza w konsolacyjnym przesłaniu.

Prawykonanie dzieła miało miejsce 23 grudnia 1880 roku w Pradze pod dyрекcją Adolfa Čecha. Sława *Stabat Mater* przysła z Anglii. Po ogromnym sukcesie w londyńskiej Royal Albert Hall w 1883 roku, Dvořák dwukrotnie wyjeżdżał w roku następnym na Wyspy Brytyjskie, aby dyrygować oratorium w Londynie i Worcester. Tymczasem zabrzmiało ono w Birmingham i jeszcze w tym samym roku 1884 – w Pittsburghu i Nowym Jorku. Jedynie Wiedeń przyjął je chłodno. Jeszcze dziś zresztą w niektórych kręgach wydaje się rzeczą nie do pojęcia, że najwybitniejsze obok *Ein Deutsches Requiem* Brahmsa dzieło religijne późnego romantyzmu wyszło spod ręki czeskiego mistrza.

Maciej Negrey

Antonín Dvořák

Stabat Mater, Op. 58

for Soloists SATB, Mixed Choir and Orchestra

Work: 1876-1877; first performance: 23 December 1880, Prague; published in: Berlin, 1881; dedication: to Prague Society of Musicians.

This masterpiece, first drafted somewhere between February and March of 1876, was completed after one and a half month's; work on 13 November 1877. During those two years, death took its merciless toll on the composer's family: all of his three children. It was too much even for the times when the loss of a child was often meekly accepted as "easy come, easy go." Dvořák's *Stabat Mater* demythologises pain, for such has been his experience. And more: it is an act of rising above one's own suffering when faced with that of others. Dvořák turns to Christ's Mother as he stands by another *mater dolorosa* fate has chosen for his dearest companion. There is no doubt that the figure under the cross in this work has traits of Anna Dvořáková. Still, it is by no means an easy task to find a compromise between tactful respect for pain, true sympathy and the overpowering impulse of comfort. Little is known of Dvořák as a person; he was a secretive and taciturn man. His creative talent was perhaps his most intimate possession, belonging, as it did, to the same spiritual sphere as love of all kind. He never entrusted such matters to words. This is why it seems that to create a work transcending his usual repertoire was the only thing he could do.

His reading of the text by the legendary Jacopone da Todi led him to a free division of the ten stanzas, grouping the triplets together according to his own intuition. At the same time, he exhibited a certain reserve towards musical rhetoric means, trusting his own judgment in creating great structures rather than traditional prescriptions of dramaturgy.

The composition begins as a grand symphony would, for Dvořák constructs the first movement (*Andante con moto*, 3/2, B minor) as a sonata form with an orchestra exposition, a development with chorus, a soloist intermedio (*Cujus animam gementem*), a concentrated recapitulation and a coda. This approach, adopted in the first two descriptive stanzas, radiates across the entire work with its inner dimension. It is further enhanced with the weight of the main theme, the power of its climax and the expression of the striding rhythm. The brightened closure (B major) brings a motive later taken over by Brahms in his *Fourth Symphony*.

Movement Two (*Andante sostenuto*, 3/4, E minor) already leans towards a lyrical expression. The tone is set by its main *lamento*-type motive. The words of the beautiful middle part (*Pro peccatis suae gentis*) are repeated at the end over a single note in an aura of deepest meditation; they correspond to the reflexive nature of stanzas 3 and 4.

This is followed by a prayer for the blessing of suffering together with the Mother at the cross: stanzas 5 to mid-8 are the lyrical core of the

whole. It begins with a great march-like Movement Three (*Andante con moto*, C, C minor). In the fourth movement, (*Largo*, 4/4, B flat minor), a rondo, the fascinating arioso of the bass accompanied by wind is confronted with inspired and lyrical parts of individual voices within the chorus. In the quasi-Mozartian Movement Five (*Andante con moto quasi allegretto*, 6/8, E flat major), its lyricism is of a particularly soft and comforting hue. Contrasts are stronger in the sixth movement (*Andante con moto*, C, B major), where a heartfelt plea is combined with accents of strong resolve to remain under the cross. The lyrical climax of the entire oratorio falls in Movement Seven (*Largo*, 2/4, A major), a simple apostrophe to the Immaculate mostly accompanied by strings.

The text in triplets from the middle of stanza 8 to the middle of the following one is another plea for being allowed to suffer together with the Crucified. Contained within the eighth movement of the oratorio (*Larghetto*, 4/8, D major) it maintains the aura of the previous parts mostly by its broad melodic arches and its delicate hues. The colours darken in Movement Nine (*Andante maestoso*, C, D minor), when the sharply delineated alto aria occurs against an ostinato imitation in strings. Fear of damnation and prayer for intercession fill these two triplets.

Movement Ten is at first a recapitulation of some motives of the first movement. They are used to set to music the final triplet (*Andante con moto*, 3/2, B minor), leading to a vision of Paradise (*Paradisi gloria*) in a gradually-increased brightness. The change of key (D major) sets off a dazzling double fugue (*Allegro molto*), where powerful masses of sound clash in a single word: *Amen*. Even more impressively, the text of the final triplet returns in the chorus's *a cappella* in chorale-like discipline. This poignant music resounds for a long time before it eventually dwindles in a D major chord with a well-exposed major third; its mild tone is a final confirmation of the comforting message of the oratorio.

The premiere of *Stabat Mater*, conducted by Adolf Čech, took place in Prague on 23 December 1880. The fame of *Stabat Mater* was born in England. After the tremendous success of the work at the Royal Albert Hall in 1883, Dvořák visited the British Isles twice in the following year to conduct his oratorio in London and Worcester. It was meanwhile performed in Birmingham and, still in the same year 1884, in Pittsburgh and New York. Vienna's reception alone was cooler. As a matter of fact, some people still find it hard to believe that the most eminent sacred composition of late Romanticism, equal only to Brahms's *German Requiem*, is the work of a Czech master.

Maciej Negrey

Genia Kühmeier studiowała początkowo muzykę i pedagogikę wokálną w salzburskim Mozarteum, by później wejść w skład zespołu Wiedeńskiej Opery Państwowej, w której odbył się jej niezwykle udany debiut w roli Paminy. W roku 2002 sopranistka rozpoczęła swoją międzynarodową karierę w mediolańskiej La Scali jako Diana/*Ifigenia w Aulidzie*. Dwa lata później Riccardo Muti zaprosił ją do wzięcia udziału w wystawieniu opery *L'Europa riconosciuta* Salieriego. Na festiwalu w Salzburgu w roku 2005 i 2006 ponownie śpiewała pod dyktando Mutiego, wykonując partię Paminy/*Czarodziejski flet*. W roku 2010 wystąpiła w *Orfeuszu i Eurydyce* Glucka, a rok później zadebiutowała w roli Hrabiny/*Wesele Figara*. Jej kolejnymi osiągnięciami były partie Zofii/*Kawaler srebrnej róży* pod dyktando Christiana Thielemanna, Ilii/*Idomeneusz, król Krety* w Theater an der Wien, rola w *Rzekomej ogrodnicy* w londyńskiej Operze Królewskiej (ROH) i Paminy/*Czarodziejski flet* w nowojorskiej Metropolitan Opera oraz mediolańskiej La Scali. Na scenie tej ostatniej opery w styczniu 2012 roku zadebiutowała jako Antonia/*Opowieści Hoffmanna*, śpiewając później tę partię w paryskiej Opéra Bastille.

Do największych dokonań śpiewaczki z ostatniego okresu należą role Micaëli/*Carmen* na Wielkanocnym i Letnim Festiwalu w Salzburgu, Zdenki/*Arabella* i Micaëli w paryskiej Opéra Bastille, udział w *Czarodziejskim flecie* w Monachium i Wiedniu, w *Weselu Figara* w Monachium, Wiedniu i Berlinie, w *Arbelli* w Wiedniu i Dreźnie oraz w *Carmen* również w Dreźnie. Artystka ponownie występować będzie w tych rolach w kilku nadchodzących sezonach.

Dysponując bogatym repertuarem operowym, Genia Kühmeier skoncentrowała się w większym stopniu na działalności koncertowej i stała się jedną z najbardziej rozchwytywanych śpiewaczek naszych czasów, goszcząc w renomowanych salach koncertowych. Ostatnio można było usłyszeć ją w *Requiem* Mozarta w Mediolanie (La Scala), w Salzburgu (Mozarteum) i w Monachium (Bayerischer Rundfunk), w *Pasji według św. Jana* Bacha w Wiedniu (Konzerthaus) i w *Mszy As-dur* Schuberta w Berlinie (DSO). Plany artystki na przyszłość obejmują koncerty w Wiedniu, Monachium, Berlinie, Nowym Jorku i Paryżu.

geniakuehmeier.com

Genia Kühmeier initially studied music and vocal pedagogy at the Mozarteum in Salzburg and later became a member of the Vienna State Opera, where she made her tremendously successful debut as Pamina. The soprano singer started her international career in 2002 at La Scala in Milan as Diane/*Iphigénie en Aulide*. In 2004 Riccardo Muti invited her for Salieri's *L'Europa riconosciuta*. At the Salzburg Festival in 2005 and 2006 she sang Pamina/*Die Zauberflöte*, again under the baton of Riccardo Muti, in 2010 she appeared in Gluck's *Orfeo* and in 2011 she gave her debut as Contessa/*Le Nozze di Figaro*. Further successes are Sophie/*Der Rosenkavalier*, conducted by Christian Thielemann, Ilia/*Idomeneo* at the Theater an der Wien, *La Finta Giardiniera* at the Royal Opera House in London, Pamina/*Die Zauberflöte* at the Metropolitan Opera in New York and at La Scala. In January 2012 she made her debut as Antonia/*Les Contes d'Hoffmann* at La Scala, a role which she reprised later at the Bastille in Paris. Recent highlights include Micaëla/*Carmen* at the Easter and Summer Festivals in Salzburg, Zdenka/*Arabella* and Micaëla/*Carmen* at the Bastille in Paris, *Die Zauberflöte* in Munich and Vienna, *Le Nozze di Figaro* in Munich, Vienna and Berlin, *Arabella* in Vienna and Dresden and Micaëla also in Dresden, where she will reprise these roles in the next few seasons.

With her vast repertoire Genia Kühmeier has shifted the main focus of her artistic endeavours to the concert stage. She is one of the most sought after concert singers of our time and a frequent guest at renowned concert halls. Recently she could be heard with Mozart's *Requiem* in Milan (La Scala), Salzburg (Mozarteum) and Munich (Bayerischer Rundfunk), Bach's *St. John Passion* in Vienna (Konzerthaus) and Schubert's *Mass in A flat* in Berlin (DSO). Future projects include numerous concerts in Vienna, Munich, Berlin, New York, and Paris.

geniakuehmeier.com

Michelle Breedt uzyskała stopień Bachelor of Music na Uniwersytecie Stellenbosch w RPA. Po odbyciu praktyki artystycznej w operach w Kapsztadzie i Pretorii kontynuowała studia w londyńskiej Guildhall School of Music and Drama. W roku 1990 przeniosła się do Niemiec, gdzie weszła w skład Studia Operowego w Kolonii, by później dołączyć do zespołu Opery Państwowej w Brunshwiku.

Odtąd Michelle Breedt regularnie gości na scenach Wiener Staatsoper, Opery w Zurychu, Deutsche Oper Berlin, drezdeńskiej Semperoper, Hamburskiej Opery Państwowej, Opery Paryskiej, Theater an der Wien czy Opery Narodowej w Amsterdamie.

Do najważniejszych osiągnięć artystki ostatniego okresu należą występy m.in. w Theater an der Wien (nowe wystawienie *Dialogów karmelitanek*), w Hamburskiej Operze Państwowej (*Eboli/Don Carlos*) i w Operze w Zurychu (*Zemsta nietoperza*, *Kompozytor/Ariadna na Naksos*). W roku 2000 Michelle Breedt zadebiutowała na Festiwalu w Bayreuth w roli Magdaleny w *Śpiewakach norymberskich*, by później, na zaproszenie organizatorów, występować na tamtejszej scenie jako Fryka, Brangena i Wenus.

W ramach swej kariery muzycznej Michelle Breedt bardzo wiele koncertuje i daje liczne recitale. Jest regularnym gościem słynnej Schubertiady w Schwarzenbergu; zapraszano ją także z recitalami na Festiwal w Salzburgu.

Można było usłyszeć ją również w londyńskiej Wigmore Hall, w Filharmonii Berlińskiej i Konzerthaus Berlin oraz w wiedeńskich salach Konzerthaus i Musikverein. Wybitni dyrygenci, z którymi współpracowała, to m.in. Seiji Ozawa, Christian Thielemann, Bertrand de Billy, Helmuth Rilling, Franz Welser-Möst, Jeffrey Tate, Peter Schneider, Philippe Jordan i Gerd Albrecht. Michelle Breedt może również poszczycić się pokaźną dyskografią. Jej nagranie *Snu nocy letniej* Korngolda pod batutą Gerda Albrechta zdobyło German Record Critics' Award. W roku 2004 ukazało się *Wesele Figara* pod dyktando Michaela Halasza, a rok później nagranie cyklu wagnerowskich *Wesendonck Lieder*. Brała również udział w nagraniu *Łaskawości Tytusa* Mozarta, wydanym przez wytwórnię Sony Music.

michellebreedt.com

Michelle Breedt obtained her B.Mus. Degree at the University of Stellenbosch in South Africa. After an apprenticeship at the opera houses in Cape Town and Pretoria, she continued her studies at the Guildhall School in London. In 1990 she moved to Germany where she was a member of the Opera Studio in Cologne, thereafter joining the Ensemble of the State Theatre in Braunschweig.

Since then Michelle Breedt had been a regular guest at the Wiener Staatsoper, the Zurich Opera, the Deutsche Oper Berlin, the Semperoper Dresden, the Hamburg State Opera, the Opéra de Paris, Theater an der Wien, Amsterdam Opera. Recent highlights include Theater an der Wien – a new production of *Dialogues des carmélites*, Hamburg Staatsoper – *Eboli/Don Carlos*, Zurich – a new production of *Die Fledermaus*, the Composer/*Ariadne auf Naxos* and other productions. In 2000 Michelle Breedt made her debut at the Bayreuth Festival as Magdalene/*Die Meistersinger von Nürnberg*, later followed by invitations as Fricka, Brangäne and Venus. Michelle Breedt has an active concert and recital career. She has been a regular guest at the famous *Schubertiade* in Schwarzenberg and was invited for recitals at the Salzburg Festival. She was also to be heard at the Wigmore Hall in London and at the Berlin Philharmonie and Konzerthaus Berlin, the Wiener Konzerthaus and Musikverein, to mention just a few. Conductors with whom she has worked include Ozawa, Thielemann, de Billy, Rilling, Welser-Möst, Tate, Schneider, Philippe Jordan and Gerd Albrecht.

Michelle Breedt has a considerable discography – her recording of Korngold's *A Midsummer Night's Dream* under Gerd Albrecht won the German Critics Award. Her recording of Mozart's *The Marriage of Figaro* under Michael Halasz was released in 2004, and *Wesendonck Lieder* came on the market in 2005. The mezzo-soprano took part also in the recording of *Clemenza di Tito* released on the Sony Label.

michellebreedt.com

Steve Davislim rozpoczął swoją karierę zawodową jako członek zespołu Opery w Zurychu. Na szczeblu międzynarodowym natomiast pojawiał się w Staatsoper Berlin (Almaviva/*Wesele Figara*), w Wiedeńskiej Operze Państwowej (Tamino/*Czarodziejski flet*), Hamburskiej Operze Państwowej (Leński/*Eugeniusz Oniegin*, Tom/*Żywot rozpustnika*, Almaviva), Royal Opera House w Covent Garden w Londynie (Fenton/*Falstaff*), w paryskim Théâtre du Châtelet (*Oberon*) oraz w Lyric Opera of Chicago i w nowojorskiej Metropolitan Opera (Pedrillo/*Uprorowadzenie z seraju*).

Przełomowym momentem kariery Davislima okazał się jego debiut w roli Idomeneusza w premierowym pokazie opery o królu Krety w mediolańskiej La Scali w grudniu 2005 roku. Artysta został później zaproszony ponownie na mediolańską scenę, aby zaśpiewać tytułową rolę w prapremierze *Teneke* Fabio Vacchiego oraz partię Tamina. Ostatnio artysta zaśpiewał partię Toma Rakewella (*Żywot rozpustnika*) w Helsinkach, *Kantatę Faustowską* Schnittkego w wiedeńskim Musikverein, *Symfonię faustowską* Liszta w Dreźnie, a także IX Symfonię Beethovena w Wiedniu, Hamburgu, na festiwalu Styriarte (2016) i na Festiwalu Salzburskim (również 2016); oratorium *Elias* w lipskim Gewandhaus, rolę Tamina w Dreźnie, ponownie IX Symfonię Beethovena w Sydney, Paryżu i Lipsku, *Requiem wojenne* Brittena w Filadelfii, partię Ferranda w nowym wystawieniu *Czarodziejskiego fletu* w Genewie oraz oratorium *Chrystus na Górze Oliwnej* w Innsbrucku, Bonn, Antwerpii i Amsterdamie.

Pośród bieżących i przyszłych angaży Davislima znajduje się wykonanie roli Belmonta (*Uprorowadzenie z seraju*) w neapolitańskim Teatro San Carlo, *Nocy Walpurgii* pod dyрекcją Thomasa Hengelbrocka w Paryżu oraz partie w oratorium *Elias* w Zurychu, *Stabat Mater* Dvořáka w Berlinie, *Mszy c-moll* Mozarta w Monachium, Augsburgu i Würzburgu, *Requiem* tego samego kompozytora w Lizbonie, Barcelonie, Saragossie i Madrycie, a także IX Symfonii Beethovena w Bambergu.

stevedavislim.com

Steve Davislim began his professional career as member of the ensemble of the Zurich Opera. On an international level, he appeared at the State Opera Berlin (Almaviva/*Le nozze di Figaro*), at the State Opera Vienna (Tamino/*Die Zauberflöte*), at the State Opera Hamburg (Lensky/*Eugene Onegin*, Tom/*The Rake's Progress*, Almaviva), at the Royal Opera House, Covent Garden (Fenton/*Falstaff*), at the Châtelet Paris (*Oberon*) and at the Chicago Lyric Opera and at the MET as Pedrillo/*Die Entführung aus dem Serail*. A turning point in his career was his debut as Idomeneo at the opening night of La Scala di Milano in December 2005. He was invited back to sing the title role in the world premiere of *Teneke* by Fabio Vacchi and for Tamino. Recently, he sang Tom Rakewell/*The Rake's Progress* in Helsinki, Schnittke's *Faust Cantata* at the Vienna Musikverein, Liszt's *Faust Symphony* in Dresden as well as Beethoven's *Ninth Symphony* in Vienna, Hamburg, at the Styriarte 2016 and at the Salzburg Festival 2016, *Elias* at the Gewandhaus in Leipzig, Tamino in Dresden, again Beethoven's *Ninth Symphony* in Sydney, Paris and Leipzig, Britten's *War Requiem* in Philadelphia, Ferrando in a new production of *Die Zauberflöte* in Geneva as well as *Christus am Ölberg* in Innsbruck, Bonn, Antwerpen and Amsterdam. Among Steve Davislim's actual and future engagements: Belmonte/*Die Entführung aus dem Serail* at the Teatro San Carlo in Naples, *Die Walpurgisnacht*, conducted by Thomas Hengelbrock in Paris and *Elias* in Zurich, Dvořák's *Stabat Mater* in Berlin, Mozart's *Mass in C minor* in Munich, Augsburg and Würzburg, Mozart's *Requiem* in Lisbon, Barcelona, Zaragoza and Madrid as well as Beethoven's *Ninth Symphony* in Bamberg.

stevedavislim.com

Mikhail Petrenko. Rosyjski bas, Michaił Petrenko, jest jednym z najbardziej rozchwytywanych tego rodzaju głosów na świecie. Słynie zarówno z wyjątkowych wykonania arii operowych, jak i ze swoich solowych recitali. Z powodzeniem wykonuje całość Wagnerowskiego cyklu o *Pierścieniu Nibelunga* pod batutą Daniela Barenboima w Niemieckiej Operze Państwowej w Berlinie. Jest także w stanie sprostać wymogom rozmaitych dzieł (w tym również *Walkirii* i *Zmierzchu Bogów*) na scenie mediolańskiej La Scali pod dyktando maestro Barenboima. Regularnie współpracuje z czołowymi dyrygentami, takimi jak Władimir Jurowski, Yannick Nézet-Séguin, Charles Dutoit, Myung-Whun Chung czy Daniel Harding, występując w Operze Wiedeńskiej, w nowojorskiej Metropolitan Opera, Holenderskiej Operze Narodowej, Operze Państwowej w Berlinie, wspomnianej już La Scali oraz na festiwalach w Aix-en-Provence, Verbier, Salzburgu czy Lucernie oraz w koncertach BBC Proms. Przyszłe angaże artysty obejmują występ w *Walkirii* i *Złocie Renu* w Genewie, w *Nabucco* w La Scali, a także w roli Leporella/*Don Giovanni* w Operze Państwowej w Berlinie oraz Orestesa/*Elektra* w nowojorskiej Metropolitan Opera. Pośród zobowiązań koncertowych Petrenki znajduje się wykonanie XIII Symfonii Szostakowicza z Orkiestrą Filharmoniczną z Rotterdamu i z Orkiestrą Radia Bawarskiego z Monachium pod batutą Yannicka Nézet-Séguina oraz *Zamku Sinobrodego* w amsterdamskim Royal Concertgebouw. Wśród licznych nagrań Petrenki znajduje się wydana przez Mariinsky Label *Walkiria* pod dyktando Valery'ego Gergieva, a także *Romeo i Julia* Gounoda pod batutą Yannicka Nézet-Séguina (Deutsche Grammophon). Artysta wzbogacił również swoją dyskografię o nagranie *Dzwonów* Rachmaninowa z towarzyszeniem Orkiestry Filharmonii Berlińskiej pod dyktando Sir Simona Rattle'a, które ukazało się nakładem wytwórni EMI, a także wystąpił jako Leporello w filmowej wersji *Don Giovanniego* (w filmie *Juan* w reżyserii Kaspera Holtena).

Mikhail Petrenko. Russian bass, Mikhail Petrenko, is one the most sought after basses in the world, known for both his exceptional operatic performances as well as his recitals. He has successfully performed the entirety of Wagner's Ring Cycle conducted by Daniel Barenboim at the Deutsche Staatsoper Berlin as well as mastering works including *Die Walküre* and *Götterdämmerung* at Teatro alla Scala conducted by Maestro Barenboim. He regularly collaborates with top conductors such as Vladimir Jurowski, Yannick Nézet-Séguin, Charles Dutoit, Myung Whun Chung and Daniel Harding, appearing at the Wiener Staatsoper, Metropolitan Opera, Netherlands Opera, Deutsche Staatsoper Berlin, La Scala and the Aix-en-Provence, Verbier, Salzburg, Lucerne and the BBC Proms festivals. Future engagements include *Die Walküre* and *Das Rheingold* in Geneva, *Nabucco* with La Scala, Leporello/*Don Giovanni* at the Deutsche Staatsoper Berlin and Orest/*Elektra* at the Metropolitan Opera. Concert engagements include Shostakovich Symphony No. 13 with the Rotterdam Philharmonic and Bayerischer Rundfunk Munich under Yannick Nézet-Séguin and *Bluebeard's Castle* at the Concertgebouw Amsterdam. His many recordings include *Die Walküre* conducted by Gergiev released on the Mariinsky Label and Gounod's *Romeo et Juliette* conducted by Yannick Nézet-Séguin released on Deutsche Grammophon. He added a recording of Rachmaninov's *The Bells* with the Berliner Philharmoniker to his discography conducted by Sir Simon Rattle, released on EMI and also features as Leporello in the film version of *Don Giovanni* (Kasper Holten's *Juan*).

Chór Teatru Wielkiego – Opery Narodowej

Zespół chórалny działał niemal od początku istnienia teatru operowego w Warszawie, uczestnicząc w przedstawieniach operowych, a czasem również w inscenizacjach dramatycznych. Począwszy od XIX wieku recenzje prasowe przedstawień w Teatrze Wielkim pełne były uznania dla jego osiągnięć. Otwarcie w 1965 roku odbudowanego gmachu Teatru Wielkiego dało impuls do znacznego powiększenia chóru operowego. Wielka scena wymagała potężnego chóru, którego występy stały się ozdobą inscenizacji operowych. Od tego czasu zespołem kierowali Józef Bok, Zofia Urbanyi-Świrska, Henryk Wojnarowski, Lech Gorywoda, Bogdan Gola i Jan Szyrocki. Od 1998 roku ponownie chórem kieruje Bogdan Gola, przyczyniając się do jego sukcesywnego rozwoju. Chór Teatru Wielkiego w Warszawie przygotował ponad 80 słynnych dzieł operowych, zyskując trwałe uznanie krytyki i publiczności w kraju i za granicą. Zespół występuje w przedstawieniach operowych, bierze udział w koncertach symfonicznych i prowadzi samodzielną działalność koncertową. Uczestniczył w wielu tournées zagranicznych Teatru Wielkiego – Opery Narodowej, występując na największych scenach muzycznych Europy oraz na znanych festiwalach plenerowych.

Chorus of the Teatr Wielki – Polish National Opera

The chorus has been active virtually since the establishment of the Opera Theatre in Warsaw. It has sung in operas and sometimes also in stage productions. Since the 19th century, its performances in the Teatr Wielki (Grand Theatre) have constantly garnered enthusiastic press reviews. The opening of the restored building of the Teatr Wielki in 1965 provided the impulse for expanding the Opera Chorus. The new huge stage required a large and powerful ensemble, which was to become a real highlight of opera productions. Since that time the chorus has been conducted by Józef Bok, Zofia Urbanyi-Świrska, Henryk Wojnarowski, Lech Gorywoda, Jan Szyrocki, and Bogdan Gola, who have each played a role in its steady development. The Chorus of the Teatr Wielki in Warsaw has performed over 80 famous operas, gaining recognition among critics and audiences both at home and abroad. It has taken part in numerous international concert tours of the Teatr Wielki – Polish National Opera, appearing on the most important music stages in Europe and at many famous open-air festivals.

Mirosław Janowski. Ukończył Akademię Muzyczną im. Fryderyka Chopina w Warszawie. W latach 1984-1995 pracował jako asystent, a następnie jako dyrygent chóru w Teatrze Wielkim w Warszawie. W 1995 roku objął kierownictwo chóru Teatru Muzycznego Roma, a od 1998 roku ponownie pracuje z chórem Teatru Wielkiego – Opery Narodowej, pełniąc od sezonu artystycznego 2017/18 funkcję jego kierownika.

W czasie swojej działalności artystycznej przygotowywał chóry do ponad stu premier i 2000 spektakli w reżyserii m.in.: Willy'ego Deckera, Augusta Everdinga, Achima Freyera, Harry'ego Kupfera, Keitha Warnera, Roberta Wilsona, Mariusza Trelińskiego, Krzysztofa Warlikowskiego, Marka Weissa i Michała Znanieckiego. Za pulpitem dyrygenckim stawali wówczas m.in.: José Cura, Enrique Diemecke, Plácido Domingo, Patrick Fournillier, Valery Gergiev, Marc Minkowski, Alberto Zedda, Łukasz Borowicz, Gabriel Chmura, Jacek Kaspszyk, Kazimierz Kord, Wojciech Michniewski, Krzysztof Penderecki, Andrzej Straszyński, Antoni Wit.

Dyrygował chórem w takich spektaklach, jak: *Aida*, *Borys Godunow*, *Carmen*, *Dama pikowa*, *Diabły z Loudun*, *Don Carlos*, *Halka*, *Król Roger*, *Holender tułacz*, *Madame Butterfly*, *Manon Lescaut*, *Maria Stuart*, *Eugeniusz Oniegin*, *Raj utracony*, *Turandot*, *Wilhelm Tell* i wielu innych.

Przygotowywał chóry do operetek i musicali (m.in.: *West Side Story* i *Wonderful Town*). Pracował dla wytwórni Walta Disneya i Warner Bros. Był dyrektorem artystycznym Towarzystwa Śpiewaczego „Harfa”. Dyrygował Polską Orkiestrą Radiową i Sinfonią Varsovią, a obecnie współpracuje z Filharmonią im. Romualda Traugutta, dla której wraz zespołem Media Choir nagrywa płyty z pieśniami patriotycznymi.

Mirosław Janowski. A graduate of the Fryderyk Chopin Academy of Music in Warsaw. In 1984–95 he worked first as an assistant and subsequently as choir conductor at the Teatr Wielki in Warsaw. In 1995 he was appointed choir director of the Musical Theatre Roma, and since 1998 he has again worked with the Choir of the Teatr Wielki – Polish National Opera to be entrusted the position of its director in the season 2017/18.

In his artistic career, Mirosław Janowski has prepared choirs to over 100 premieres and 2000 performances directed by Willy Decker, August Everding, Achim Freyer, Harry Kupfer, Keith Warner, Robert Wilson, Mariusz Treliński, Krzysztof Warlikowski, Marek Weiss, and Michał Znaniecki, working with such conductors as José Cura, Enrique Diemecke, Plácido Domingo, Patrick Fournillier, Valery Gergiev, Marc Minkowski, Alberto Zedda, Łukasz Borowicz, Gabriel Chmura, Jacek Kaspszyk, Kazimierz Kord, Wojciech Michniewski, Krzysztof Penderecki, Andrzej Straszyński, and Antoni Wit.

He has conducted choirs for an array of productions, notably *Aida*, *Boris Godunov*, *Carmen*, *The Queen of Spades*, *The Devils of Loudun*, *Don Carlos*, *Halka*, *King Roger*, *The Flying Dutchman*, *Madame Butterfly*, *Manon Lescaut*, *Mary Stuart*, *Eugene Onegin*, *Paradise Lost*, *Turandot*, *Wilhelm Tell*, and many others. He has also prepared choirs for operettas and musicals (including *West Side Story* and *Wonderful Town*), and worked for the Walt Disney and Warner Bros studios. Mirosław Janowski was artistic director of the Harfa Singers Society, has conducted the Polish Radio Symphony Orchestra and Sinfonia Varsovia, and currently cooperates with the Romuald Traugutt Philharmonic on the recording of patriotic songs with the Media Choir.

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Narodowej

Pierwszy koncert w wykonaniu Filharmonii Warszawskiej odbył się 5 listopada 1901 roku w nowo wybudowanym gmachu. Orkiestrą dyrygował współzałożyciel Filharmonii, jej pierwszy dyrektor muzyczny i dyrygent Emil Młynarski, a jako solista wystąpił Ignacy Jan Paderewski. Już przed I wojną światową i w okresie międzywojennym stała się głównym ośrodkiem życia muzycznego w Polsce oraz jedną z ważniejszych instytucji muzycznych w Europie.

W pierwszych latach po II wojnie światowej koncerty orkiestry odbywały się w teatrach i halach sportowych. 21 lutego 1955 roku, w miejsce wcześniejszej siedziby zniszczonej nalotami niemieckimi, otrzymała odbudowany gmach i status Filharmonii Narodowej. Pod kierownictwem Witolda Rowickiego orkiestra odzyskała swój prestiż wiodącego zespołu symfonicznego w Polsce. W latach 1955-58 funkcję jej dyrektora artystycznego sprawował Bohdan Wodiczko, by przekazać ją ponownie Rowickiemu. W 1977 roku stanowisko to objął Kazimierz Kord, a od stycznia 2002 do sierpnia 2013 roku dyrektorem naczelnym i artystycznym Filharmonii Narodowej był Antoni Wit. Od 1 września 2013 roku funkcję dyrektora artystycznego pełni Jacek Kaspszyk.

Dziś Orkiestra Filharmonii Narodowej cieszy się popularnością i uznaniem na całym świecie. Odbyla niemal 150 tournées na pięciu kontynentach, występowała we wszystkich najważniejszych salach koncertowych świata. Regularnie towarzyszy finalistom Międzynarodowych Konkursów Pianistycznych im. F. Chopina w Warszawie oraz bierze udział w Festiwalu „Warszawska Jesień” i prestiżowych zagranicznych festiwalach. Nagrywa dla Polskiego Radia i telewizji, polskich i zagranicznych firm płytowych oraz na potrzeby filmu. Dokonania Orkiestry Filharmonii Narodowej bywały wielokrotnie nagradzane prestiżowymi nagrodami fonograficznymi: m.in. Grammy Award 2013 oraz sześć innych nominacji do tej nagrody za nagrania dzieł oratoryjnych Krzysztofa Pendereckiego i Karola Szymanowskiego, Diapason d’Or, ICMA, Gramophone, Record Geijutsu, Classical Internet Award, Cannes Classical Award, Fryderyki. Zespół uczestniczył również w wielu prestiżowych międzynarodowych festiwalach, m.in. w Wiedniu, Berlinie, Pradze, Bergen, Lucernie, Montreux, Moskwie, Brukseli, Florencji, Bordeaux i Atenach, w festiwalu „La Folle Journée” w Nantes, Bilbao, Lizbonie, Tokio, BBC Proms w Londynie. Od 2016 roku Filharmonia Narodowa cyklicznie transmituje wybrane koncerty przez Internet.

filharmonia.pl

Warsaw Philharmonic Orchestra

The Warsaw Philharmonic Orchestra held their first concert with Ignacy Jan Paderewski as soloist on 5 November 1901 in a newly constructed building. The conductor was Emil Młynarski, the orchestra's cofounder and first music director. Even before the First World War and between the world wars, the orchestra was the centre of Polish musical life, and one of the most important musical institutions in Europe.

In the first years following the Second World War, the concerts of the orchestra were held in theatres and sports halls.

On 21 February 1955, in place of its old headquarters, destroyed by German air raids, the orchestra received a reconstructed building and the status of the National Philharmonic. Under the direction of Witold Rowicki, it regained its prestige as Poland's leading symphonic ensemble. From 1955 to 1958, the post of the artistic director was held by Bohdan Wodiczko, who passed it back to Rowicki. In 1977, it was taken over by Kazimierz Kord. From January 2002 to August 2013, the orchestra's executive and artistic director was Antoni Wit, and since 1 September 2013 the post of the artistic director has been held by Jacek Kaspszyk.

The Warsaw Symphony Orchestra enjoy popularity and recognition all over the world. The ensemble has toured five continents nearly 150 times, and performed in all the world's major concert halls. It regularly accompanies the finalists of the Fryderyk Chopin International Piano Competitions, the Warsaw Autumn Festival, and prestigious festivals abroad. It makes recordings for Polish Radio and Television, Polish foreign record labels, and film. Its achievements have been repeatedly recognised with prestigious music industry awards, including a 2013 Grammy Award and six other nominations to this award for recordings of oratorios by Krzysztof Penderecki and Karol Szymanowski, the Diapason d'Or, Gramophone Award, Record Geijutsu Award, Classical Internet Award, Cannes Classical Award, and the Polish Fryderyk awards. The ensemble has also performed at numerous prestigious international festivals in Vienna, Berlin, Prague, Bergen, Luzern, Montreux, Moscow, Brussels, Florence, Bordeaux, Athens, at La Folle Journée Festival in Nantes, Bilbao, Lisbon and Tokyo, and at the BBC Proms in London. Beginning with 2016, the Warsaw Philharmonic Orchestra has regularly cast selected concerts live over the Internet.

filharmonia.pl

Christoph Eschenbach jest wybitnym artystą chętnie zapraszany w charakterze dyrygenta gościnnego przez najznakomitsze orkiestry i opery z całego świata (m.in. z Wiednia, Berlina, Paryża, Londynu, Nowego Jorku, Bostonu, Chicago, Los Angeles, Mediolanu, Rzymu, Monachium, Drezna, Lipska, Madrytu, Tokio i Szanghaju).

Maestro Eschenbach otrzymał angaż na stanowisko głównego dyrygenta berlińskiej Konzerthaus Orchester, natomiast w czerwcu 2017 roku otrzymał tytuł Conductor Laureate amerykańskiej Narodowej Orkiestry Symfonicznej z Waszyngtonu (NSO) po zakończeniu siedmioletniej kadencji na stanowisku jej dyrektora muzycznego (2010–2017). Artysta był również dyrektorem muzycznym Orchestre de Paris (2000–2010), Orkiestry Filadelfijskiej (2003–2008), NDR Symphony Orchestra w Hamburgu (1998–2004) oraz Orkiestry Symfonicznej z Houston (1988–1999).

Maestro Eschenbach jest regularnie zapraszany na prestiżowe imprezy muzyczne, by wymienić festiwale w Salzburgu, Pradze, Tanglewood, Petersburgu czy Granadzie, Ravinia Festival, Schleswig-Holstein Musik Festival i Rheingau Musik Festival.

Artysta, który na przestrzeni pięciu dekad dokonał bardzo wielu nagrań, może poszczycić się imponującą dyskografią zarówno jako dyrygent, jak i pianista. Pośród jego nagrań, wydawanych przez szereg prestiżowych wytwórni muzycznych, znajdują się dzieła sięgające od kompozycji epoki Bacha po muzykę współczesną, co odzwierciedla jego zainteresowanie nie tylko utworami uznawanymi za muzyczny kanon, lecz także muzyką z przełomu XX i XXI wieku. W roku 2014 Eschenbach otrzymał Nagrodę Grammy za swą płytę z nagraniami kompozycji Hindemitha, których dokonał wraz ze skrzypaczką Midori i hamburską orkiestrą symfoniczną (NDR).

Mentorami Christopha Eschenbacha byli George Szell i Herbert von Karajan, dlatego teraz on sam przywiązuje wielką wagę do przekazywania swej wiedzy muzycznej oraz doświadczenia, w każdym sezonie znajdując czas na prowadzenie kursów mistrzowskich i akademii orkiestrowych dla młodych wykonawców (m.in. Schleswig-Holstein Academy Orchestra, Kronberg Academy, Manhattan School of Music, Accademia della Scala).

Spośród licznych otrzymanych przez Eschenbacha nagród i odznaczeń wymienimy francuską Legię Honorową, Narodowy Order Zasługi IV klasy oraz Order Komandorski Sztuki i Literatury. Artysta został również odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Zasługi Republiki Federalnej Niemiec i otrzymał Nagrodę im. Leonarda Bernsteina na Pacific Music Festival.

W roku 2015, w uznaniu wieloletnich zasług i zaangażowania na rzecz rozwoju muzyki, maestro Eschenbacha uhonorowano prestiżową Nagrodą Muzyczną im. Ernsta von Siemens.

christoph-eschenbach.com

Christoph Eschenbach is in demand as a distinguished guest conductor with the finest orchestras and opera houses throughout the world (Vienna, Berlin, Paris, London, New York, Boston, Chicago, Los Angeles, Milan, Roma, Munich, Dresden, Leipzig, Madrid, Tokyo, Shanghai, etc.).

Maestro Eschenbach is currently chief conductor designated of the Konzerthaus Orchester Berlin and in June 2017 he received the title of Conductor Laureate of the National Symphony Orchestra after having served seven years as its music director (2010–2017). He was also music director of the Orchestre de Paris (2000–2010), the Philadelphia Orchestra (2003–2008), the NDR Symphony Orchestra (1998–2004) and the Houston Symphony (1988–1999).

He is regularly invited to perform at prestigious music festivals including Salzburg, Prague, Tanglewood, Ravinia, Schleswig-Holstein, Rheingau, Saint Petersburg, and Granada.

A prolific recording artist over five decades, Eschenbach has an impressive discography as both a conductor and a pianist on a number of prominent labels. His recordings include works ranging from Bach to music of our time and reflect his commitment not just to canonical works but to the music of the late-20th and early-21st-century as well. In 2014 he received a Grammy Award for his Hindemith CD with violinist Midori and the NDR Symphony Orchestra.

Christoph Eschenbach was mentored by George Szell and Herbert von Karajan, and it is very important to him to pass on musical knowledge and experience, dedicating time each season to run master classes and orchestra academies for young performers such as the Schleswig-Holstein Academy Orchestra, Kronberg Academy, Manhattan School of Music, Accademia della Scala.

His many honours include the French distinctions of Légion d'Honneur, Officier dans l'Ordre National du Mérite and Commandeur dans l'Ordre des Arts et des Lettres. He also carries the Commander's Cross of the German Order of Merit and received the Leonard Bernstein Award from the Pacific Music Festival.

In 2015 Maestro Eschenbach received the prestigious Ernst von Siemens Music Award in honour of his lifetime dedication to music.

christoph-eschenbach.com

Stowarzyszenie im. Ludwiga van Beethovena

Ludwig van Beethoven Association

ul. Sławkowska 14/7

31-014 Kraków – Poland

tel./fax: + 48 12 423 15 17

e-mail: biuro@beethoven.org.pl

www.beethoven.org.pl

Produkcja / Production:

Elżbieta Chojnowska, Iwona Dyrduł,
Marta Gołda-Zajac, Sylwia Idźkiewicz-Lichocka,
Małgorzata Jachym-Czyż, Filip Nazar,
Małgorzata Szyndel, Irena Tarkowska,
Joanna Tomaszewska, Mirosława Wachowska-Nowak.

Biuro prasowe / Press room: Jakub Lis, Michał Smolis.

Katalog jest wydawany przez Stowarzyszenie
im. Ludwiga van Beethovena

The Festival catalog is published by Ludwig
van Beethoven Association

Redakcja i koordynacja / Coordinating Editor:

Ewa Siemdaj

Opracowanie graficzne / Graphic layout by:

Witold Siemaszkiewicz

Tłumacze / Translators:

Piotr Krasnowolski, Xymena Pietraszek-Płatek,
Tomasz Tesznar

**Noty biograficzne wykonawców na podstawie
dostarczonych materiałów / Performer's biographies
based on submitted material**

Fotograficy / Photographs: Krzysztof Bieliński,
Alexandra Bodrova, Rosa Frank, Anelia Loubser,
Tina King, Manu Teobald, Wiktor Zdrojewski,
archiwum Stowarzyszenia im. LvB / LvB Association
archives.

Plakat Festiwalu / Poster design: Mariusz Tarkawian

© 2018, Stowarzyszenie im. Ludwiga van Beethovena
Ludwig van Beethoven Association

Obsługę prawną Stowarzyszenia im. Ludwiga
van Beethovena oraz Wielkanocnego Festiwalu
im. Ludwiga van Beethovena zapewnia kancelaria
Tomasik Pakosiewicz Groele Adwokaci i Radcowie
Prawni Sp.p. w Krakowie
www.tpg.net.pl

The Ludwig van Beethoven Association and the Ludwig
van Beethoven Easter Festival use legal services kindly
provided by the TPG Law Firm Kraków (kancelaria
Tomasik Pakosiewicz Groele Adwokaci
i Radcowie Prawni Sp.p. w Krakowie;
www.tpg.net.pl

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego

Dofinansowano
ze środków Ministerstwa
Kultury i Dziedzictwa
Narodowego

MIASTO
STOŁECZNE
WARSZAWA

Festiwal zrealizowany
dzięki wsparciu
finansowemu Miasta
Stołecznego Warszawy

**FILHARMONIA
NARODOWA**
Dyrektor Artystyczny JACEK KASPSZYK

TEATR WIELKI
**OPERA
NARODOWA**

ZACHĘTA

**Sinfonia
Varsovia**

**INSTITUT
ADAMA
MICKIEWICZA**

CULTUREP ADAM
MICKIEWICZ
INSTITUTE

PARTNER GŁÓWNY

MECENAS

REGENT
WARSAW HOTEL

Bank Zachodni WBK
Grupa Santander

ALBERT RIELE
SWISS WATCHES 1881

UTAL LICENSE PLATE
SOLUTIONS

HEXELINE

VISTULA

Litus
HOTEL & RESTAURACJE

Perlage

Bazylierek
STARE MIASTO

eventim.pl
MAMY TWOJ BILET

TVP
KULTURA

pap
POLSKA AGENCJA PRASOWA

RZECZPOSPOLITA

VIVA!

URODA

MODA

LAVIE

THINKTANK

JCDecaux

WARSAW
CHOPIN
AIRPORT

LOTNISKO
CHOPINA
WARSZAWA

STRÖER

BEETHOVEN
MAGAZINE